

[Onderstaande bestuurlijke afspraken zijn nog in concept. Over deze tekst is in het Bestuurlijk Overleg klimaat & energie van 23 mei 2022 overeenstemming bereikt. Deze tekst wordt met een positief advies aan de bestuursvergaderingen en/of achterbannen van de koepels voorgelegd.]

Schouder aan schouder voor het klimaat

Inhoudsopgave

• Overkoepelende interbestuurlijke afspraken Klimaat en Energie	p. 1
• Sectorale interbestuurlijke afspraken Klimaat en Energie	p. 4
o Gebouwde Omgeving	p. 5
o Landbouw & Landgebruik	p. 7
o Mobiliteit	p. 8
o Energie	p. 10
o Regionale Energie Strategieën	p. 12
o Industrie	p. 13

Overkoepelende interbestuurlijke afspraken Klimaat en Energie

---

Maatschappelijke opgave

De transitie in Nederland is een enorme opgave die alleen gezamenlijk geklaard kan worden. Daarom gaan wij samen verder met de uitvoering van de afspraken uit het Klimaatakkoord. Ook maken we afspraken over de gezamenlijke uitvoering van de afspraken uit het Coalitieakkoord van het kabinet. Verder maken we afspraken over de verschillende – elkaar aanvullende – rollen van het Rijk en van de medeoverheden bij het klimaat- en energiebeleid. Hierin zoeken we de verbinding met andere dossiers, ook buiten de energietransitie, om zo integraliteit van het beleid te bevorderen.

De afgelopen jaren zijn zowel door rijk als door de decentrale overheden grote stappen gezet. De totstandkoming van bijvoorbeeld de Regionale Energie Strategieën (RES'en) en de Transitievisies Warmte (TVW's) laat zien dat alle overheden gecommiteerd zijn om als volwaardige partners te werken aan de oplossingen voor een van de grootste maatschappelijke vraagstukken van deze tijd. Dit zetten we graag voort in de komende kabinetsperiode en intensiveren en organiseren we richting uitvoering waar nodig.

Om de uitdagingen aan te kunnen die de klimaatopgave met zich meebrengt, intensiveren de overheden hun samenwerking. Het Rijk, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), het Interprovinciaal Overleg (IPO) en de Unie van Waterschappen (UvW) maken afspraken over de wijze van samenwerking, gezamenlijke sturing, en over wat wij van elkaar nodig hebben om onze rol- en taakverdeling in te vullen. Gezamenlijk volgen we de voortgang van het beleid en bespreken we wat nodig is om tot doelbereik te komen. We bezien gezamenlijk welke (cross-sectorale en/of ondersteunende) beleidswijzigingen nodig zijn om de klimaatdoelstellingen te realiseren.

De waterschappen leveren graag een maatschappelijke bijdrage aan een klimaatneutraal en circulair Nederland door hun waterbeheertaak klimaatneutraal uit te voeren en hun assets waar mogelijk in te zetten voor de energietransitie. In het perspectief van de verhoogde nationale klimaatambities leggen de waterschappen hun mogelijke bijdrage neer in hun strategische langetermijnvisie 'Op weg naar klimaatneutraliteit'. De waterschappen maken in de tweede helft van 2022 nadere bestuurlijke afspraken met het Rijk hoe zij dit kunnen doen en hoe het Rijk de waterschappen daarbij kan ondersteunen.

Binnen het klimaat- en energiebeleid geldt voor alle sectorale afspraken dat bij ruimtelijke afwegingen onder meer water en bodem sturend zijn. Klimaatmitigatie en klimaatadaptatie zijn nauw met elkaar verbonden en kunnen elkaar synergetisch versterken. Deze synergievoordelen worden nader verkend.

Samenwerking en overlegstructuur

Wij werken schouder aan schouder en vanuit vertrouwen. We zoeken elkaar regelmatig op, informeren elkaar vroegtijdig over (beleids)ontwikkelingen, maken samen (systeem)keuzes en kijken daarbij goed naar de consequenties voor de taken van de overheden. Om deze reden richten wij een interbestuurlijke overlegstructuur op. Minimaal vier keer per jaar komen de verantwoordelijk bewindspersonen bijeen met de bestuurders van VNG, IPO en UvW in het Bestuurlijke Overleg

Klimaat en Energie (BO K&E). De Minister voor Klimaat en Energie zit het BO K&E voor. Het BO K&E houdt overzicht en regie op de interbestuurlijke ontwikkeling en uitvoering van het Nederlandse (sectorale) klimaatbeleid. Daarnaast kan de actualiteit aanleiding geven een thema-specifiek BO met de verantwoordelijk bewindspersoon te organiseren. Medeoverheden en Rijk komen op korte termijn bij elkaar om afspraken te maken over hoe de klimaatgovernance en bovenstaande overlegstructuur praktisch vormgegeven gaan worden zodat we als één overheid de klimaatuitdaging kunnen aangaan.

Op ambtelijk niveau bespreken de verantwoordelijk directeuren van Rijk, VNG, IPO en UvW regelmatig de voortgang en samenhang van beleid en uitvoering in het Interbestuurlijke Directeurenoverleg (I-DO). Deze overlegstructuur wordt gezamenlijk voorbereid door Rijk en koepels en ondersteund door een secretaris vanuit EZK. Daarnaast maken Rijk en medeoverheden afspraken over een goede onderliggende werkstructuur.

Het kabinet ondersteunt in woord en daad de uitvoering door medeoverheden en is daarin zichtbaar voor medeoverheden, burgers en bedrijven. Hierbij is aandacht voor alle randvoorwaarden, zoals de benodigde wettelijke kaders en het oplossen van sectorale belemmeringen. Ook dragen Rijk en medeoverheden een gezamenlijke communicatieboodschap uit over de keuzes en voortgang in het klimaatbeleid.

Monitoring

Bij de BO's K&E en de I-DO's wordt de voortgang van de uitvoering van het klimaatbeleid besproken. Een goede monitoring is een voorwaarde om tijdig knelpunten te kunnen identificeren en adresseren. Daarom intensiveren we de samenwerking op het gebied van monitoring. Daarbij wordt nagegaan welke aanvullende monitoringsinformatie nodig is zodat Rijk en medeoverheden gezamenlijk een goed beeld hebben van de voortgang van het klimaat- en energiebeleid.

Doorlopende monitoring gebeurt met de Regionale Klimaatmonitor, het Dashboard Klimaatbeleid, Klimaatmonitor waterschappen en de monitoringsgegevens van Nationale Programma's (NP's) zoals de RES-foto. De medeoverheden en het Rijk maken nadere afspraken hoe wordt samengewerkt om de landelijke en decentrale monitoring van de uitvoering van het klimaatbeleid zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen. Op dit moment wordt al samengewerkt aan een kernset van indicatoren om de voortgang van het klimaatbeleid te monitoren. Het doel is om te zorgen voor optelbaarheid en vergelijkbaarheid van de data op de verschillende bestuursniveaus. Ook wordt er gewerkt aan een verwijzing naar de Regionale Klimaatmonitor vanuit de nationale cijfers in het Dashboard Klimaatbeleid om de informatie zo toegankelijk mogelijk te maken.

Het Rijk is een lerende evaluatie naar het klimaatbeleid gestart. De medeoverheden doen mee aan deze lerende evaluatie. Hierover worden nadere afspraken gemaakt met het PBL.

Uitkering van uitvoeringsmiddelen

Rijk en medeoverheden hebben een nauwe samenwerkingsrelatie en werken vanuit vertrouwen aan het klimaatbeleid. Het Rijk en de medeoverheden blijven daarbij op basis van de Financiële Verhoudingswet in gesprek over alle benodigde randvoorwaarden. Een belangrijk uitgangspunt is dat medeoverheden voldoende uitvoeringsmiddelen moeten hebben om hun taken goed uit te voeren. Dit betekent dat wanneer er aanvullend beleid uitgevoerd moet worden en er geen algemene middelen voor de uitvoering voorhanden zijn, dan voor de benodigde uitvoeringsmiddelen geput moet worden uit de beleidsmiddelen van het betreffende beleid. In het Coalitieakkoord zijn middelen beschikbaar gesteld voor de uitvoering van het Klimaatakkoord en het klimaat- en energiebeleid uit het Coalitieakkoord voor de medeoverheden.

De beschikbare uitvoeringsmiddelen gaan naar provincies en gemeenten (en indien nodig naar waterschappen) en worden tevens benut voor de bekostiging van enkele nationale programma's (NP's). In bijlage 1 wordt de resulterende verdeling tussen overheden onderling weergegeven. Uitgangspunt voor deze verdeling is het advies "van Parijs naar Praktijk" van de Raad voor het Openbaar Bestuur (ROB). Bij deze verdeling geldt de volgende toelichting:

- We gaan uit van een snelle start van de uitvoering, waarbij sprake is van een stabiel ingroeipad van de benodigde capaciteit.
- In 2022 zijn minder uitvoeringsmiddelen beschikbaar dan volgens het ROB benodigd. Om dit tekort te verminderen, wordt € 80 miljoen met een kasschuif vanuit latere jaren naar 2022 geschoven.
- Ook voor 2023 en 2024 zijn minder uitvoeringsmiddelen begroot dan het ROB had geadviseerd. Rijk en medeoverheden spreken af om in gezamenlijkheid aan de slag te gaan met de uitvoering van het klimaatbeleid. Het Rijk spant zich in om via kasschuiven vanuit latere jaren de

beschikbare uitvoeringsmiddelen voor 2023 en 2024 op te hogen. Indien nodig zal het BO K&E hierbij spreken over eventueel te stellen beleidsprioriteiten.

- In 2024 wordt een herijking uitgevoerd ten aanzien van de benodigde en beschikbare uitvoeringsmiddelen. Hierover maken Rijk en medeoverheden afspraken die te lezen zijn bij de paragraaf 'Herijking in 2024' op pagina 3.
- NP's ondersteunen de gezamenlijke overheden bij de uitvoering van het klimaat- en energiebeleid. De gezamenlijke intentie is dat de NP's bijdragen aan een efficiënte uitvoering. In dat geval zorgen zij voor een evenredige vermindering van door provincies en gemeenten benodigde uitvoeringsmiddelen. Bij de herijking in 2024 wordt de bijdragen van de NP's aan een efficiënte uitvoering onderzocht.
- De volgende NP's worden bekostigd uit de beschikbare uitvoeringsmiddelen: NP RES en NP LW. Het BO K&E beslist over eventueel aanvullende NP's (zoals NP Energiesysteem) en of die uit de beschikbare middelen bekostigd worden.
- De uitvoeringskosten bij de medeoverheden voor de klimaatopgave Landbouw en Landgebruik worden bekostigd uit het Transitiefonds Landelijk gebied en Natuur omdat deze opgave integraal onderdeel wordt van het NP Landelijk Gebied. Om de financiering van deze klimaattaken te borgen, worden zij meegenomen in het artikel 2-onderzoek dat voor deze aanpak zal plaatsvinden in het kader van de financiële verhoudingswet. Hiervan maken ook de kosten voor Veenweiden deel uit. De glastuinbouw wordt niet bekostigd door het Transitiefonds Landelijk gebied en Natuur. De glastuinbouwsector kan bij de uitvoering van de maatregelen aanspraak maken op het Klimaatfonds. Bekeken wordt of de uitvoeringskosten van de glastuinbouwsector mee wordt genomen in het eerdergenoemde artikel 2-onderzoek of dat een apart onderzoek nodig is.
- De verduurzaming van de eigen bedrijfsvoering van de medeoverheden is geen onderdeel van deze uitvoeringsmiddelen. Rijk en medeoverheden gaan het gesprek aan over hoe de medeoverheden gestalte kunnen geven aan deze opgave.
- De provincies (en deels gemeenten) zijn gevraagd aanvullende taken uit te voeren ten aanzien van de energieinfrastructuur (provinciaal MIEK en aanpak korte termijn problemen netcongestie) en industrie (CES en Cluster 6). Rijk en medeoverheden maken hier nader afspraken over.
- De Waterschappen bekostigen hun uitvoeringskosten in beginsel met hun eigen belastinginkomsten. Met het Rijk wordt het gesprek gevoerd over de benodigde uitvoeringsmiddelen voor de mogelijke situatie dat de opgave de wettelijke taken van de Waterschappen significant overstijgt. Dit gesprek vindt plaats in het kader van de hiervoor genoemde nadere afspraken met de waterschappen over ondersteuning van het Rijk bij de uitvoering van de strategische visie 'Op weg naar klimaatneutraliteit', die wordt vastgesteld in de tweede helft van 2022.

Voor de verdeling van de uitvoeringsmiddelen vanaf 2023 tussen de individuele gemeenten en provincies doen de VNG en het IPO een voorstel. Deze verdeling wordt besproken in het BO K&E.

Rijk en medeoverheden werken vanuit vertrouwen. Bij deze samenwerkingsrelatie is een brede doeluitkering (BDU) het passende financieel arrangement. Bij een BDU hoort een lichte financiële verantwoording over doel en besteding van de middelen. Centraal in deze verantwoording staat dat de middelen worden gebruikt voor de uitvoering van het energie- en klimaatbeleid. De BDU is een overkoepelende specifieke uitkering gekenmerkt door een grotere bestedingsvrijheid voor medeoverheden. Daarnaast is de verantwoording bij een brede doel uitkering minder gedetailleerd. In uitzonderlijke gevallen kan er bij de uitkering van specifieke klimaat en energie middelen worden afgeweken van de brede doel uitkering. Bijvoorbeeld wanneer de opgave onevenredig over de medeoverheden is verdeeld (mogelijk bij de zero-emissie zones) en de uitkering dat onvoldoende tot uitdrukking brengt. Wanneer de wens tot het maken van een uitzondering bestaat, dient deze beargumenteerd te worden voorgelegd aan het I-DO en eventueel het BO K&E.

De juridische vormgeving van de BDU wordt in samenspraak met de decentrale overheden gemaakt. Rijk en medeoverheden spreken af de BDU, met het oog op snelheid, nog dit jaar vorm te geven in een AMvB voor de eerste jaren. Met het oog op langjarige zekerheid vervangt het Rijk deze AMvB zo snel mogelijk door een formele wet die de uitvoeringsmiddelen voor langere tijd zeker kan stellen. Dit geeft de medeoverheden de ruimte om daadwerkelijk te investeren in de opbouw van een op de klimaattaken gerichte organisatie.

Herijking in 2024

In 2024 is een herijking van het ROB onderzoek voorzien. Deze herijking wordt uitgevoerd door het ROB en gebeurt op basis van de adviezen in het rapport 'Van Parijs naar praktijk'. Zoals aanbevolen in dit ROB-rapport worden bij deze herijking ook uitvoeringskosten in de vorm van

overheidsinvesteringen meegenomen. In deze herijking worden de taken mede naar aanleiding van de opgedane ervaring in de uitvoering geactualiseerd naar de meest actuele inzichten voor de periode 2025 - 2030. Tevens wordt nagegaan of de verdeling onder provincies en gemeenten meer opgave-specifiek kan worden verdeeld. Ook wordt gekeken naar de praktijk van vergunningverlening, toezicht en handhaving. Tot slot wordt nagegaan of de NP's bijdragen aan een efficiënte uitvoering van de medeoverheden. De opdracht voor de herijking wordt bekrachtigd in het BO K&E en er wordt een interbestuurlijke begeleidingsgroep ingesteld. Inzet is dit onderzoek begin 2024 gereed te hebben en hierover voor de zomer van 2024 bestuurlijke afspraken te maken met het oog op de begroting 2025 en verder. Inzet is dat de continuïteit van de grote uitvoeringstrajecten wordt geborgd.

Het spreekt voor zich dat bij de uitvoering van het klimaatbeleid sprake is van onzekerheid en volatiliteit. Overheden zullen adaptief moeten werken en gezamenlijk moeten leren wat werkt. Naarmate de uitvoering vormt krijgt, wordt duidelijker wat er nodig is.

Sectorale interbestuurlijke afspraken Klimaat en Energie

Gebouwde Omgeving

Uitgangspunten

Voor de verduurzaming in de gebouwde omgeving vormt het klimaatakkoord de basis. We houden vast aan de ambitie om 1,5 miljoen woningen en andere gebouwen uiterlijk in 2030 te verduurzamen via een wijkgerichte aanpak waarvoor de transitievisies warmte en uitvoeringsplannen de basis vormen.

Daarnaast heeft het kabinet in het coalitieakkoord aanvullende voornemens opgenomen. Voor de gebouwde omgeving leiden deze voornemens tot het Programma Versnelling Verduurzaming Gebouwde Omgeving.

Proces

Er wordt door Rijk, VNG en IPO een nationaal programma ter ondersteuning van gemeenten in de lokale warmtetransitie ontwikkeld. Dit programma ondersteunt gemeenten in de volle breedte van de warmtetransitie. Onderdeel hiervan is een regionale ondersteuningsstructuur. Bestaande programma's zoals het PAW en ECW worden hierin opgenomen.

Rijk en medeoverheden bespreken de voortgang van de verduurzaming van de gebouwde omgeving tweemaal per jaar in bestuurlijk overleg en werken daarnaast ook nauw samen in het interbestuurlijk Nationaal Programma Lokale Warmtetransitie (NPLW) en de regietafel en samenwerkingstafels onder het uitvoeringsoverleg klimaat gebouwde omgeving.

De basis voor dit programma is de houtskoolschets en de nadere uitwerking die Rijk, VNG en IPO gezamenlijk hebben opgesteld. Deze gaat uit van een budget voor het nationale programma en de regionale ondersteuningsstructuur samen van ongeveer 15 miljoen per jaar. De middelen hiervoor komen uit de uitvoeringslasten van gemeenten. VNG, IPO en het Rijk zijn hiervoor de opdrachtgevers. Het Rijk zal aanvullend 5 miljoen beschikbaar stellen voor de inzet van RVO binnen het programma. De UvW wordt actief bij het programma betrokken vanwege de bijdrage die de waterschappen leveren aan de warmtetransitie (aquathermie, groen gas) en de opgave vanuit klimaatadaptatie. De UvW kan hiervoor expertise inbrengen.

Tussen Rijk, IPO en VNG worden naast deze afspraken aanvullende afspraken gemaakt met de corporatiesector over de verduurzaming, beschikbaarheid en betaalbaarheid, nieuwbouw en leefbaarheid.

Randvoorwaarden

Rijk en medeoverheden trekken gezamenlijk op in de communicatie over het (eind)doel in de gebouwde omgeving in 2030 en 2050 én op welke wijze we daar samen naar toe werken. Het doel van deze communicatie is mede om zo het draagvlak voor de verduurzaming van de Gebouwde Omgeving te versterken en gevoel van urgentie te verhogen

Het Rijk zet zich samen met de medeoverheden in om de juridische condities voor de wijkgerichte aanpak te verbeteren. Het Rijk streeft ernaar de wet gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Wgiw) en de Wet collectieve warmtevoorziening (Wcw) in 2024 in werking te laten treden.

Wijkgerichte aanpak

Het Rijk ontwikkelt in overleg met de medeoverheden een financieel-instrument gericht op verlaging van de onrendabele top binnen de exploitatie van warmtenetten. Het voornemen is om dit instrument per 1 januari 2023 in werking te laten treden. Dit instrument beoogt de mogelijkheden voor inzet van warmtenetten als kosteneffectieve oplossing voor de eindgebruiker te vergroten. Voor isolatie en individuele warmteopties worden financiële instrumenten als de ISDE, het Nationaal Isolatieprogramma en het Warmtefonds ingezet.

Het Programma versnelling verduurzaming gebouwde omgeving beoogt met een mix van beprijzing, subsidiëring, financiering, normering en innovatie een woonlastenneutrale transitie binnen bereik te brengen voor het overgrote deel van de bewoners die de komende jaren binnen de wijkaanpak moeten overstappen op een alternatief voor aardgas. Het Rijk werkt, in samenwerking met VNG en gemeenten, de begrippen betaalbaarheid en woonlastenneutraliteit uiterlijk in het derde kwartaal van 2022 uit in een gezamenlijke 'Handreiking uitwerking betaalbaarheid'. Doel is dat gemeenten hier bij de startwijken mee kunnen werken. Deze uitwerking beoogt een uniforme uitleg te formuleren hoe met betaalbaarheid en woonlastenneutraliteit kan worden omgegaan. Aan de hand

van de monitor van het Programma Versnelling Verduurzaming Gebouwde Omgeving (dat over de betaalbaarheid gaat) en het NPLW (dat inzicht biedt in de voortgang en belemmeringen in de gemeentelijke uitvoeringspraktijken) spreken Rijk en medeoverheden jaarlijks samen over de betaalbaarheid en woonlastenneutraliteit voor de startwijken. Wanneer uit de gemeentelijke uitvoeringspraktijk blijkt dat de betaalbaarheid en woonlastenneutraliteit onvoldoende zijn gewaarborgd en dit belemmerend werkt voor de warmtetransitie maken zij in het bestuurlijk overleg afspraken over aanvullende maatregelen die daar een oplossing voor bieden. Het streven van woonlastenneutraliteit voor het overgrote deel van de bewoners is een belangrijk uitgangspunt, maar geen individuele garantie.

Het Rijk zal in 2022 de tool "eindgebruikerskosten" actualiseren zodat rekening kan worden gehouden met veranderende omstandigheden (zoals de ontwikkeling van de gasprijzen en investeringskosten). Deze tool wordt vervolgens elke twee tot drie jaar geactualiseerd.

Het Rijk werkt voortvarend aan de uitwerking van de randvoorwaarden (haalbaar en betaalbaar voor de inwoners, voldoende uitvoeringsmiddelen voor gemeenten, wetgeving op orde). Gemeenten werken aan de uitwerking van hun transitievisies warmte. Gezamenlijk streven is dat alle gemeenten voortvarend starten met de uitwerking van hun TVW's en deze in 2024 zoveel als mogelijk hebben uitgewerkt in uitvoeringsplannen om de doelen voor 2030 te behalen. Het NPLW zal gemeenten hierbij ondersteunen en de voortgang monitoren.

Isolatieprogramma

Het Rijk werkt in overleg met de VNG en IPO de lokale aanpak in het Nationaal Isolatieprogramma verder uit waarbij de ambitie van het Rijk is dat elke gemeente in 2023 een aanvraag kan indienen voor een lokale aanpak gericht op de verbetering van woningen met slechte energielabels (E, F en G).

Isolatie en verduurzaming moet plaats vinden binnen de kaders van Europese en nationale natuurwetgeving, specifiek met betrekking tot "gebouwbewonende soorten". Rijk en medeoverheden werken samen aan passende oplossingen voor een natuurinclusieve aanpak gericht op soortenbescherming bij de uitwerking van het Nationaal Isolatieprogramma.

Utiliteitsbouw

Rijk en medeoverheden maken afspraken over de (vergoeding voor) handhaving van de label C-verplichting voor kantoren. Deze afspraken zijn erop gericht de compliance van kantooreigenaren te verhogen en 100% te benaderen uiterlijk in 2025.

Rijk, IPO en VNG spreken af het bestaande ontzorgingsprogramma maatschappelijk vastgoed op te schalen en te verbreden om het zo ook voor gemeenten met minder dan 50.000 inwoners beschikbaar te stellen.

Rijk en medeoverheden vervullen de voorbeeldrol richting bewoners, bedrijven en andere organisaties door verduurzaming zichtbaar te laten zien en uit te dragen, ook binnen de wijkaanpak. Rijk en medeoverheden maken daartoe afspraken over verduurzaming van het eigen vastgoed gericht op het voldoen aan de Europese wettelijke verplichtingen en de nationale ambities in het klimaatakkoord. Rijk, IPO en VNG hebben uiterlijk 1 januari 2024 portefeuilleroutekaarten voor hun vastgoedportefeuille. Rijk, IPO en VNG hebben dan in ieder geval een Duurzaam Meerjaren Onderhoudsplan per gebouw en hebben in 2027 de renovatiestrategie uitgewerkt in een renovatiepaspoort voor energieneutrale gebouwen.

Rijk en medeoverheden spreken af samen op te trekken bij het ontwikkelen van aanpakken die bedrijven en instellingen en bedrijventerreinen faciliteren bij de verduurzaming.

Rijk en medeoverheden maken afspraken over een goede effectieve aansturing en uitvoering van de eigen energietaken en van de opdrachtverlening aan omgevingsdiensten ten aanzien van de energietaken en ontwikkelen een effectieve en waar mogelijk eenduidig aanpak voor de uitvoering van deze energietaken. Onderdeel hiervan is goede monitorings- en sturingsinformatie voor Rijk, provincies en gemeenten.

Het Rijk maakt in overleg met de medeoverheden een landelijke handhavingsstrategie richting bedrijven waardoor handhaving eenvoudig, eenduidig en effectief wordt (Harmonisatie).

Rijk en medeoverheden maken afspraken over hoe toegang tot beschikbare relevante data - wederzijds - verbeterd kan worden. Het Rijk onderzoekt onder welke voorwaarden

energieverbruiksdata (elektra, gas en warmte) van klein-, midden- en grootverbruikers, die o.a. bij de netbeheerders aanwezig zijn van de zakelijke en maatschappelijke vastgoedsector beschikbaar gesteld kunnen worden aan bevoegde gezagen.

Landbouw & Landgebruik

Algemeen

Het Rijk en de medeoverheden werken samen in de uitvoeringsstructuren die voor realisatie van de klimaatopgave zijn of nog worden ingericht. Het Rijk ontwikkelt in samenspraak met medeoverheden een passende governance uit met een heldere besluitvormingsstructuur. Hierbij wordt de verbinding gelegd tussen de bestaande uitvoeringsstructuur van het Klimaatakkoord en de uitvoeringsstructuur van het Nationaal Programma Landelijk Gebied (NPLG). In het kader van de governance worden ook afspraken gemaakt over de rol en betrokkenheid van maatschappelijke organisaties.

Het Rijk zet in op een programmatische aanpak van de uitvoering van het klimaatbeleid. Het Rijk werkt samen met medeoverheden een uitvoeringsprogramma uit (met subdoelen en tijdpad) en maakt afspraken over het bewaken en rapporteren van de voortgang van dit programma inclusief het vroegtijdig signaleren van knelpunten en kansen. Dit deel van de klimaatopgave, behalve glastuinbouw, wordt ondergebracht in het NPLG en de uitwerking vindt plaats binnen de programmatische aanpak van het NPLG.

Het Rijk en de medeoverheden werken samen in de kennis en -innovatietrajecten voor het kunnen implementeren van klimaatmaatregelen. De betrokken overheden nemen actief aan de meerjarige missiegedreven innovatieprogramma's deel, die gezamenlijk zijn geïnitieerd.

Het Rijk stuurt met een gecombineerde aanpak in het landelijk gebied op het onontkoombaar realiseren van de (internationale) doelen voor klimaat, stikstof, water en natuur in het landelijk gebied. De gecombineerde aanpak bestaat uit een samenhangend pakket van landelijke generieke maatregelen en een gebiedsgerichte aanpak, waarbij provincies als gebiedsautoriteit fungeren. Het Rijk en de medeoverheden maken afspraken over de instrumenten die op landelijk en regionaal niveau worden ingezet ten behoeve van de klimaatopgave.

Provincies werken in samenspraak met medeoverheden de gebiedsgerichte aanpak uit in gebiedsplannen. Het Rijk geeft hiervoor de kaders mee, waaronder de te behalen regionale doelen voor klimaat. Keuzes in de gebieden moeten vanuit integraal perspectief worden gemaakt: de klimaatopgave wordt gelijkwaardig aan de opgaven op het gebied van stikstof, water en natuur meegenomen in de aanpak. In het kader van het NPLG maken provincies en Rijk met elkaar afspraken over de wijze waarop de timing en het uitwerkingsniveau van de opgaven worden meegenomen in de gebiedsplannen.

Het Rijk stelt middelen beschikbaar met het Transitiefonds Landelijk Gebied en Natuur voor het realiseren van de opgaven op het gebied van klimaat, stikstof, water en natuur in het landelijk gebied, binnen de reikwijdte die wordt vastgelegd in de Instellingswet van dit fonds. Een deel van het budget zal worden gebruikt voor de uitvoeringskosten die medeoverheden maken ter uitvoering van de klimaatopgave in het landelijk gebied. Het Rijk zal samen met de decentrale overheden nader specificeren om welke kosten het gaat en vaststellen wat de hoogte is van de hiervoor beschikbare middelen. De inzet van de decentrale overheden voor het klimaatakkoord en coalitieakkoord landbouw en landgebruik - waaronder de inzet op veenweide en de aanpak bomen, bos en natuur maar met uitzondering van glastuinbouw - maakt onderdeel uit van deze financiële afspraken

De uitvoeringskosten bij de medeoverheden voor de klimaatopgave Landbouw en Landgebruik worden bekostigd uit het Transitiefonds Landelijk gebied en Natuur omdat deze opgave integraal onderdeel wordt van het NP Landelijk Gebied. Om de financiering van deze klimaattaken te borgen, worden zij meegenomen in het artikel 2-onderzoek dat voor deze aanpak zal plaatsvinden in het kader van de financiële verhoudingswet. Hiervan maken ook de kosten voor Veenweiden deel uit. De glastuinbouw wordt niet bekostigd door het Transitiefonds Landelijk gebied en Natuur. De glastuinbouwsector kan bij de uitvoering van de maatregelen aanspraak maken op het Klimaatfonds. Bekeken wordt of de uitvoeringskosten van de glastuinbouwsector mee wordt genomen in het eerdergenoemde artikel 2-onderzoek of dat een apart onderzoek nodig is.

Rijk en medeoverheden maken binnen het NPLG afspraken over het monitoren van het doelbereik waarbij zij zorgen voor samenhang met de landelijke Monitor Klimaatbeleid.

Specifieke afspraken voor subsectoren van landbouw & landgebruik

De transitie in het landelijk gebied grijpt in op de veehouderij. De transitie is een opgave waar de verschillende overheden en betrokken partijen allen een rol in zullen nemen. In het kader van NPLG en Perspectief Landbouw maken zij hier gezamenlijk afspraken over. De maatregelen hebben zowel een generiek als gebiedsspecifiek karakter. In de gebieden starten provincies en medeoverheden samen met betrokken partijen gebiedsprocessen op waarbij zij in gesprek gaan met de landbouwsector over de te nemen maatregelen en over wat deze betekenen voor het toekomstperspectief van de betreffende ondernemer.

Het Rijk werkt in overleg met provincies en de betrokken maatschappelijke partijen uit welke bedrijfstvormen voor landbouwbedrijven binnen de gebiedsdoelen mogelijk zijn en wat er nodig is voor toekomstbestendige bedrijven met economisch perspectief.

De glastuinbouw heeft de ambitie om in 2040 klimaatneutraal te zijn. In het Klimaatakkoord is afgesproken dat in alle regio's met glastuinbouw een integrale gebiedsvisie wordt opgesteld waarin de ontwikkeling naar een klimaatneutrale energievoorziening is vastgesteld met een vertaling naar 2030. Het resultaat van de gebiedsvisies wordt door de betrokken regionale overheden integraal betrokken bij de (uitvoering van de) Regionale Energie Strategie (RES) en met name in de warmteparagraaf van de RES: de Regionale Structuur Warmte (RSW). Het uitgangspunt in de gebiedsaanpak is de realisatie van collectieve investeringen in het warmte-, elektriciteits- en CO₂-netwerk. Decentrale overheden zijn verantwoordelijk voor de verankering van de ontwikkelde gebiedsaanpak en acties voor de duurzame energievoorziening en de modernisering in onder meer omgevingsvisies, ruimtelijke ordening en vergunningenbeleid. In deze gebiedsaanpak worden aspecten van klimaatadaptatie en waterkwaliteit integraal meegenomen. Greenports Nederland kan met decentrale overheden samenwerken om gebiedsprocessen te faciliteren en op gang te brengen. De glastuinbouwsector kan bij de uitvoering van de maatregelen aanspraak maken op het Klimaatfonds.

Het Rijk en de medeoverheden spreken af een herijking van de veenweide-opgave uit te voeren in verband met nieuwe inzichten (gereed eind 2022) waarbij rekening wordt gehouden met de toekomstige opgave na 2030.

Provincies leveren voor eind 2022 voor de volgende doelstellingen van de Bossenstrategie (i) uitgewerkte plannen voor de revitalisering van het bestaande bos en (ii) komen tot een provinciale verdeling van de 15.000 hectare bosuitbreiding binnen het Natuurnetwerk Nederland.

De betrokken overheidslagen stellen gezamenlijke voortgangsrapportages voor de beleidsterreinen veenweide, bossenstrategie en de overige opgaven van bomen, bossen en natuur. De gezamenlijke inzet is om de voortgangsrapportages van het NPLG te benutten om ook de informatie beschikbaar te stellen, die noodzakelijk is voor de klimaatrapportages. De rapportageverplichting wordt daarmee beperkt tot wat noodzakelijk is.

Het Rijk en de waterschappen maken in 2022 afspraken over de bijdrage van de waterbeheerders (Rijkswaterstaat en waterschappen) aan de realisatie van de Bossenstrategie.

Mobiliteit

Algemeen

Rijk en medeoverheden vinden het belangrijk om samen op te trekken in (de verduurzaming van) het mobiliteitsbeleid. IenW en medeoverheden bespreken de voortgang van de verduurzaming van mobiliteit ten minste twee maal per jaar in bestuurlijk overleg. Een directeurenoverleg en een onderliggende werkgroep zijn dit jaar opgericht om frequent onderliggend overleg te waarborgen.

Er is regelmatig contact tussen IenW-ambtenaren en collega's vanuit gemeenten en provincies, inclusief IPO en VNG. Op specifieke onderwerpen zijn er gerichte vormen van overleg, waar provincies en/of gemeenten actief aan deelnemen (EV: Formule E-team; Laadinfrastructuur: Nationale Agenda Laadinfrastructuur, Betalen naar gebruik: betrokkenheid medeoverheden en stakeholders, Fysieke infrastructuur: MIRT). Daarnaast zijn bestuurders van IPO en VNG lid van het Uitvoeringsoverleg Klimaatakkoord Mobiliteit (UO Mobiliteit).

Indicatieve restemissie 2030

Voor mobiliteit is in de brief van de Minister voor Klimaat en Energie van 11 februari een indicatieve restemissie in 2030 opgenomen van 23,7 tot 24,9 Mton. Dit doel is een optelsom van het effect van vaststaand en voorgenomen klimaatbeleid in 2030 (28,7 Mton), de doorwerking van geagendeerd beleid uit het Klimaatakkoord (0,5-1,5 Mton) en het indicatieve reductie-effect van maatregelen uit het Coalitieakkoord (3,3-3,5 Mton). Over deze indicatieve restemissie is nog geen bestuurlijk akkoord met medeoverheden.

Onderwerpen van overleg

- Regionale mobiliteitsplannen (RMP's). RMP's zijn een belangrijk instrument in de mobiliteitstransitie die met het Klimaatakkoord wordt beoogd. RMP's zetten in op verminderen, veranderen en verduurzamen van mobiliteit in provincies en gemeenten, die om lokale uitvoering vragen. De ervaring leert dat RMP's zonder directe en coördinerende steun lastig van de grond komen. Daarom verkennen Rijk, IPO en VNG gezamenlijk hoe de ondersteuningskracht kan worden versterkt zodat RMP-regio's en gemeenten in staat worden gesteld om door middel van de RMP's voldoende bij te dragen aan de doelen uit het Klimaatakkoord. Hiervoor zetten Rijk, IPO en VNG een ondersteuning op met voldoende slagkracht, waarvan de vorm in het directeurenoverleg Mobiliteit en Klimaat wordt uitgewerkt. Onderzocht wordt welke vorm van nationale ondersteuning dit kan versterken. Voortbouwend op de afspraken in het Klimaatakkoord gaan Rijk, provincies en gemeenten bovendien meer in gezamenlijkheid en pro-actief aan de slag om de RMP's als volwaardig integraal beleidskader voor het regionale mobiliteitsbeleid te ontwikkelen, in samenhang met ander beleid of instrumentarium dat in de regio wordt ingezet. Nadere afspraken hierover worden gemaakt in het directeuren overleg Mobiliteit en Klimaat en meegenomen in gesprekken met gemeenten en provincies. Onderdeel van RMP's en de ondersteuning zijn deelmobiliteit, ZE-zones voor stadslogistiek, de werkgeversaanpak, parkeerbeleid en andere in het klimaatakkoord afgesproken acties, waaronder gedragsverandering (fiets en OV) en ander beleid rond de mobiliteitstransitie. Het openstaande punt van een evenwichtige rol- en kostenverdeling uit het Bestuursakkoord fietsparkeren bij stations uit 2016 wordt verder uitgewerkt. Focus op de korte termijn ligt daarbij op concrete en richtinggevende afspraken hierover in de Stationsagenda. Bij onvoldoende voortgang wordt dit op een directeuren- en/of bestuurlijk overleg tussen de partijen geagendeerd.
- Laadinfrastructuur. Rijk en medeoverheden werken samen aan het stimuleren van elektrisch vervoer. Als onderdeel van het Klimaatakkoord is de Nationale Agenda Laadinfrastructuur (NAL) opgesteld door de sector, netbeheerders, medeoverheden en het Rijk. Om schaalvoordeel te behalen is in de NAL afgesproken dat de uitrol van laadinfrastructuur zoveel mogelijk op regionaal niveau georganiseerd wordt. In 2020 zijn door bestuursovereenkomsten zes regionale samenwerkingsverbanden opgezet om gemeenten te ontzorgen door het organiseren van concessies, het afstemmen met netbeheerders en het uitwerken van jaarlijkse plannen voor de uitrol van laadinfrastructuur in de betreffende regio. Er wordt toegewerkt naar 1,7 miljoen laadpunten in 2030. De middelen voor de NAL-regio's zijn aanvullend op de uitvoeringsmiddelen bij gemeenten en provincies. In de huidige situatie worden de NAL-regio's gefinancierd via een specifieke uitkering. In 2023 worden bestuursovereenkomsten tussen Rijk en regionale overheden gesloten voor het doorzetten van de regionale samenwerking tot en met 2030. Randvoorwaardelijk voor het functioneren van laadinfrastructuur is de beschikbaarheid van voldoende vermogen; op de korte termijn zijn er knelpunten in de netcapaciteit die opgelost dienen te worden. In 2024 zullen de werkzaamheden van de regionale samenwerkingsverbanden geëvalueerd worden zodat vastgesteld kan worden welke bijdrage na 2025 voor gemeenten, provincies en NAL-regio's nodig is.
- ZE-zones voor stadslogistiek. In het Klimaatakkoord is afgesproken dat vanaf 2025 in 30 tot 40 grotere gemeenten een zero-emissiezone voor stadslogistiek wordt ingevoerd. Er zijn nu 28 gemeenten die een ZE-zone voor stadslogistiek hebben aangekondigd. Wellicht komen hier in de komende maanden nog gemeenten bij.
- Betalen naar gebruik. Betalen naar gebruik is een belangrijk beleidsinstrument (ook) om de transitie naar duurzame mobiliteit vorm te geven. Medeoverheden verkiezen een gedifferentieerde heffing naar tijd en plaats. Het kabinet kiest voor een vlakke heffing. Het effect van BNG op de maatschappelijk opgaven is onder andere afhankelijk van de vorm van de heffing. Medeoverheden worden vanuit het BNG-project nauw betrokken bij de uitwerking van de heffing en het onderzoek naar de beleidseffecten van varianten van betalen naar gebruik op deze brede maatschappelijke opgaven, waaronder brede welvaart, leefbaarheid en bereikbaarheid. Medeoverheden dringen er op aan dat in het onderzoek zowel de vlakke heffing als variant naar tijd en plaats worden onderzocht. In de hoofdlijnenbrief Betalen naar gebruik, die vóór de zomer naar de Tweede Kamer wordt verzonden, zal het kabinet de Kamer informeren

over de concrete uitwerking van Betalen naar gebruik in lijn met het coalitieakkoord. Vóór het uitkomen van de hoofdlijnenbrief vindt een bestuurlijk overleg plaats over betalen naar gebruik tussen VNG en IPO en de bewindspersonen van IenW (uiterlijk medio juni). De uitkomsten worden meegenomen in de verdere vormgeving van de heffing en met de medeoverheden in ambtelijk en bestuurlijk overleg besproken.

- Deelmobiliteit. Rijk en medeoverheden werken samen aan het stimuleren van deelmobiliteit zoals deelfiets en deelauto's. Doel is het versnellen en opschalen van deelmobiliteit om mobiliteit te verduurzamen en regionale bereikbaarheid te verbeteren, passend bij de behoefte en mogelijkheden van de diverse gebieden. Hiertoe behoort ook de elektrificering van het deelauto-wagenpark tussen nu en 2030.
- Werkgeversaanpak. De coronacrisis en het thuiswerken hebben het potentieel aan congestiereductie waarop een werkgever invloed kan hebben, goed laten zien. De zogenaamde werkgeversaanpak heeft met de regeling voor het beperken van CO2-emissies door werkgebonden personenmobiliteit en de invloed op gedragsverandering een belangrijk onderdeel. Samen met de medeoverheden wordt de werkgeversaanpak in samenhang met fiets en OV verder besproken.
- Woningbouwopgave. Nederland staat voor een enorme bouwopgave. Keuzes over de bouwlocaties en inrichting hebben direct impact op mobiliteit en daarmee op het ruimtebeslag, het klimaat, stikstof en de bereikbaarheid. Andersom zullen keuzes op gebied van mobiliteit de mogelijkheden voor woningbouw beïnvloeden. Rijk, IPO en VNG spannen zich in om te zorgen dat de verduurzaming van mobiliteit bij alle bestuurlijke besluitvorming op centraal en decentraal niveau integraal onderdeel is van de woningbouwopgave en de ruimtelijke inrichting. De verbinding wordt gelegd met de doelen uit het Klimaatakkoord en de uitvoerbaarheid van MIRT-processen en spelregels geborgd. Richting gevende besluiten worden op bestuurlijk niveau met de koepels besproken (bijvoorbeeld het afweegkader). Rond deze opgave zijn al gesprekken tussen BZK en IenW en wordt naar verwachting gebruikt gemaakt van het MIRT proces.

Uitvoeringskosten

Uitvoeringskosten mobiliteit. In het eindrapport van de Raad voor Openbaar Bestuur (ROB) en het onderliggende rapport van AEF zijn uitvoeringskosten voortvloeiend uit het Klimaatakkoord geïdentificeerd, ook voor mobiliteit. In het Coalitieakkoord zijn middelen gereserveerd voor de uitvoeringskosten die voortvloeien uit het klimaatakkoord en aanvullend klimaatbeleid. Overkoepelend is afgesproken dat voor de ROB-middelen financiering via een brede doel uitkering uitgangspunt is. Uitzondering is alleen mogelijk mits goed onderbouwd en met goedkeuring van het directeurenoverleg. Voorbeelden waarvoor dit wordt overwogen zijn de uitvoeringskosten voor de (bovengemeentelijke) Nationale Agenda Laadinfrastructuur en (gemeente specifieke) ZE-zones voor stadslogistiek. De toedeling van de middelen wordt samen met medeoverheden vormgegeven.

Energie

Algemeen

De uitvoering van het klimaatakkoord en de verduurzaming van de onderliggende sectoren leidt tot knelpunten in de energieinfrastructuur die verstreckende maatschappelijke en economische gevolgen kunnen hebben. Er is regie vanuit de overheid nodig om de realisatie van infrastructuurprojecten te versnellen, slimmer gebruik te maken van bestaande infrastructuur en te prioriteren waar nodig.

Rijk en medeoverheden zetten daarom – in afstemming met ketenpartners – gezamenlijk stappen om de noodzakelijke infrastructuur tijdig te realiseren en slimmer te gebruiken, als onderdeel van een duurzaam energiesysteem op nationaal, regionaal en lokaal niveau en de sectoren die hier gebruik van maken.

Dit vraagt om een afgestemde en actieve rolinvulling van betrokken partijen en een goede samenwerking bij relevante beleidsvraagstukken, samenhang en kaders in programmering, verbinding en doorvertaling keuzes in sectorale programma's, versnelling van het proces van bijvoorbeeld overdracht van bevoegdheden en ruimtelijke inpassing.

Het Rijk en de medeoverheden zien een belangrijke rol voor groene waterstof in de energietransitie. Samen met netbeheerders en marktpartijen wordt ingezet op verbindende infrastructuur (backbone en regionale distributie), waarvan de projecten (gaan) meelopen in de programmeringstrajecten van het rijk en in de provincie.

Schaarste op het elektriciteitsnet

Rijk en medeoverheden spannen zich in om acute capaciteitsproblemen op het elektriciteitsnet op te lossen, te verminderen en te voorkomen.

In elke provincie wordt door provincie, gemeenten en netbeheerder een aanpak uitgewerkt om bedrijven en instellingen (uit alle sectoren) actief te ondersteunen bij het vinden van kortetermijnoplossingen voor acute schaarste op het elektriciteitsnet.

Het Rijk verkent samen met medeoverheden en netbeheerders oplossingsrichtingen voor de netcongestie problematiek. Zowel qua techniek en innovatie – het stimuleren van slimme oplossingen – als qua wet- en regelgeving. De waterschappen verkennen de ontwikkeling van hun rioolwaterzuiveringen tot smart energy hubs, waar opwek, uitwisseling en opslag van duurzame energie in samenhang met de lokale omgeving kunnen worden vormgegeven.

Programmering energieinfrastructuur

Rijk en medeoverheden pakken, in samenwerking met de netbeheerders, de verantwoordelijkheid om de programmering van energieinfrastructuur in goede banen te leiden.

Het Rijk zal het nationaal MIEK verbreden, waarbij naast de energieinfrastructuur projecten met een focus op de industriector ook projecten van nationaal belang van andere sectoren worden meegenomen. De medeoverheden worden hierbij betrokken.

In elke provincie wordt door provincie, gemeenten en netbeheerder(s) een werkorganisatie ingericht om een provinciaal MIEK te realiseren. Hierbij wordt intensief afgestemd met en waar passend voortgebouwd op bestaande (regionale) werkverbanden als de RES, CES en NAL. Het provinciaal MIEK dient voor de programmering van regionale energieinfrastructuur – gevoed vanuit de vraag van sectoren – en zorgt voor borging van projecten in investeringsplannen van netbeheerders en in omgevingsbeleid van provincies en gemeenten – als evenknie van het nationaal MIEK en het nationale Programma Energie Hoofdstructuur (PEH). In het voorjaar van 2023 wordt per provincie een eerste MIEK opgeleverd.

Partijen onderschrijven het belang van goede afstemming en aansluiting van het provinciaal MIEK op de nationale cyclus. Dit vraagt uniformering van de aanpak en cascadering van het landelijk afwegingskader MIEK dat door het Rijk wordt opgesteld, in afstemming met onder meer IPO, VNG en NBNL. Dit afwegingskader wordt toegepast bij zowel het nationaal als het provinciaal MIEK, waarbij er ruimte blijft voor specifieke regionale prioriteiten.

Het Rijk en medeoverheden werken samen met netbeheerders de inrichting van en de samenhang tussen de programmering van de hoofdinfrastructuur en regionale energieinfrastructuur verder uit, ook met het oog op optimale benutting van infrastructuur.

Het Rijk en medeoverheden brengen samen met netbeheerders werkende weg en vóór 1 oktober 2022 in beeld welke randvoorwaarden er nodig zijn in termen van organisatie, middelen en regelgeving om de programmering van regionale energieinfrastructuur optimaal vorm te geven.

Ruimtelijke inpassing en reserveringen

Rijk en medeoverheden zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor de ruimtelijke inpassing van de benodigde energieinfrastructuur in samenhang met de ontwikkeling van vraag en aanbod van energie in de sectoren. Gezien de grote urgentie van deze opgave zetten Rijk en medeoverheden zich maximaal in voor een zorgvuldige ruimtelijke ordening en versnelling van de doorlooptijden waar dat mogelijk is.

Het Rijk en de medeoverheden zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor de ruimtelijke inpassing van de projecten die voortkomen uit de programmering van de hoofdinfrastructuur en de regionale energieinfrastructuur.

Het Rijk stelt een Programma Energiehoofdstructuur (PEH) op, op basis van een integrale ruimtelijke afweging. Dit programma heeft als doel om op hoofdlijnen de ruimte te borgen die nodig is voor het systeem van vraag, opwek, conversie en opslag in 2050, voor zover die onderdelen van nationaal belang zijn. Het Rijk betreft hierbij de medeoverheden en netbeheerders. Het Rijk, de medeoverheden en netbeheerders zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor de aansluiting tussen het nationale en regionale programma.

De huidige barro-locaties voor energiecentrales – niet zijnde kerncentrales – blijven in principe beschikbaar voor regelbare centrales in het energiesysteem die nodig zijn voor een CO2-neutraal Nederland. In het PEH worden de huidige locaties herijkt.

Gezien de lokale of regionale ruimtelijke impact zijn gemeenten en provincies voornemens om de energieinfrastructuur in te passen. Wanneer de inpassing van een transformatorstation of tracé zich voordoet, treden de verschillende overheden met elkaar in overleg om afspraken te maken over de beoogde overdracht. Hierbij zullen (lokale) aspecten die voor versnelling kunnen zorgen in ogenschouw genomen worden.

Projecten met nationale impact, die thans niet onder de RCR vallen, kunnen in voorkomende gevallen onder de RCR gebracht worden. Dit wordt bijvoorbeeld gedaan voor de waterstof backbone. De inpassing van deze projecten gebeurt in samenspraak met gemeenten en provincies. Evengoed kunnen (delen van) RCR projecten overgedragen worden aan medeoverheden. De inpassing van deze projecten gebeurt in samenspraak met gemeenten en provincies. Waterschappen spelen een rol bij tracés door waterstaatkundige werken en met oog op vitale infrastructuur.

Nieuwe wind en zonne-energieprojecten: Op dit moment is het Rijk nog het bevoegde gezag voor zonneparken boven de 50 MW. In de nieuwe Energiewet wordt deze grens gesteld op 100 MW. Vooruitlopend op de nieuwe Energiewet zijn gemeenten en provincies voornemens om thans ook zonneparken met een vermogen tussen de 50 MW – 100 MW ruimtelijk in te passen. Wanneer de inpassing van een dergelijk zonne-project zich voordoet, treden de verschillende overheden met elkaar in overleg om afspraken te maken over de beoogde overdracht.

Regionale Energie Strategieën

De ambities van het nieuwe Kabinet laten zien dat de RES noodzakelijk is en blijft voor het inpassen van duurzame grootschalig energie opwek op land om de doelstelling van tenminste 35 TWh te halen in 2030.

Het Rijk en de medeoverheden blijven gezamenlijk optrekken in de RES-opgave en zetten het Nationaal Programma RES (NP RES) voort. Dit doen we vanuit een gelijkwaardige positie, ieder vanuit de eigen verantwoordelijkheid. De interbestuurlijke samenwerking zal nog belangrijker worden in de uitvoering van de RES'en. De afspraken in het klimaatakkoord en de ambities in het coalitieakkoord zijn hiervoor het uitgangspunt.

In het licht van de verhoogde doelstelling van 55% CO2-reductie in 2030 en de mogelijke stijgende elektriciteitsvraag zullen het Rijk en de medeoverheden bespreken of de doelstelling van 35 TWh herijkt dient te worden. Dit zal worden gezien in samenhang met het Nationaal Plan Energiesysteem (2050) en de vraagontwikkeling (op basis van de input van de werkgroep 'extra opgave'). Het Rijk en de medeoverheden streven ernaar om in het najaar van 2022 meer duidelijkheid te hebben over de herijking van de doelstelling met aandacht voor het scheppen van de juiste randvoorwaarden.

Nu de RES de volgende – ruimtelijke – uitvoeringsfase in gaat, ligt de vraag voor of de scope van de RES verbreed zou moeten worden. Daarvoor is instemming nodig van alle opdrachtgevers. Het is en blijft van belang dat de aandacht gaat naar de uitvoering van de RES 1.0 en totstandkoming van de RES 2.0. Tegelijkertijd zal de RES-opgave zorgvuldig afgestemd met en ingepast moeten worden in de overige ruimtelijke transitie.

De warmtetransitie is onlosmakelijk verbonden met de RES. Het past bij de reeds geformuleerde opgave van de RES regio's om de warmtebronnen, warmtevraag en warmteaanbod in kaart te brengen en deze locaties beleids- en planmatig te verbinden aan de lokale warmtetransitie.

Partijen streven ernaar om de RES'en te koppelen met andere gebiedsopgaven conform de uitgangspunten in de Nationale omgevingsvisie (NOVI). Dat betekent dat de uitkomsten van de RES'en zorgvuldig met ruimtelijke beleidstrajecten zoals de Cluster Energiestrategieën (CES'en), Nationale Agenda Laadinfrastructuur (NAL), Verstedelijkingsstrategieën, Nationaal Programma Landelijk Gebied (NPLG) en Programma Energiehoofdstructuur (PEH) worden afgestemd. De koppeling van alle opgaven in de gebieden moeten de ruimtelijke kwaliteit van de regio's bewaken en zorgen voor een zorgvuldige omgang met de schaarse ruimte.

Het Rijk zal de komende jaren een grotere rol in de ruimtelijke ordening van Nederland op zich gaan nemen in nauwe samenwerking met de decentrale overheden om de grote opgaven zorgvuldig te realiseren. De energietransitie, die zijn neerslag vindt in onder andere de RES, is één van die opgaven. In gebieden waar de nationale belangen opstapelen (NOVEX-gebieden) zal het Rijk langdurig partner zijn om bij de gebiedstransformatie te assisteren en, waar en wanneer nodig, een transparant afgewogen regierol vervullen.

Het Rijk en de medeoverheden werken samen aan het creëren van de juiste condities voor het realiseren van de RES-ambities. Het gaat dan onder meer om; netcongestieproblemen op te lossen door prioritering van aansluitingen op het energienet, gemeenten en RES regio's ondersteunen met milieueffectrapportage bij de RES 2.0, het komen tot nieuwe normen wind op land, de inzet op zon op dak en multifunctioneel ruimtegebruik voor zon op land en de toekomst van de SDE. Het Rijk en de medeoverheden maken daar aanvullend de volgende afspraken over:

- Het creëren van voldoende capaciteit op het elektriciteitsnetwerk is nodig voor het tijdig realiseren van tenminste 35 TWh hernieuwbare opwek op land. Het Rijk en de medeoverheden pakken, in samenwerking met de netbeheerders, de verantwoordelijkheid om de programmering van energieinfrastructuur in goede banen te leiden.
- Gezamenlijke communicatie over de nut en noodzaak van de RES'en, wind en zon op land projecten. Het Rijk werkt samen met de medeoverheden aan een langere termijn communicatieaanpak over klimaat om daarmee ook de communicatie in de RES'en te ondersteunen.
- Naar verwachting treden de nieuwe landelijke milieunormen voor windturbines vanaf medio 2023 in werking. Het Rijk, IPO, VNG en NPRES willen met het opstellen van uitgangspunten betrokkenen helderheid te geven over de regels die gelden in de tussenfase totdat nieuwe normen zijn vastgesteld. Hiermee wordt tevens invulling gegeven aan de motie Leijten/Erkens.
- Het Rijk wil zon op daken versnellen en multifunctioneel ruimtegebruik bij zon op land bevorderen. Hiermee wordt richting gegeven aan het creëren van de juiste randvoorwaarden om zonne-energie projecten, conform de zonneladder, te realiseren. Dit wordt gedaan in overleg met IPO, VNG, NPRES, de netbeheerders en marktpartijen.
- Voor een versnelling van de energietransitie en de realisatie van de RES-ambitie is het belangrijk dat de medeoverheden vroegtijdig betrokken worden bij de toekomst en aanpassingen in de SDE++, zodat de SDE++ regeling en de (RES-)praktijk in samenhang bekeken kunnen worden en op elkaar kunnen worden afgestemd. In dit kader werken VNG, IPO en EZK ook toe naar een kader van maatschappelijke eisen aan wind en zon projecten in het SDE-instrument.
- Het Rijk en de medeoverheden spreken af om een kwaliteitsbudget te verkennen waarmee gebiedsversterkende randvoorwaarden gefinancierd kunnen worden, bijvoorbeeld ten behoeve van ruimtelijke inpassing en/of draagvlak.

Industrie

Algemeen

Rijk en medeoverheden (provincie, gemeenten, waterschappen) spreken af samen (met ieder een eigen rol) op te trekken in de verduurzaming van de industrie.

Het klimaatakkoord en de aanvullende afspraken in het coalitieakkoord waarin o.a. de maatwerkafspraken en verduurzaming MKB (procesgebonden deel) en de daarin af te spreken verbeteringen voor circulariteit en de kwaliteit van de leefomgeving vormen daarvoor de basis (Kamerbrief mei 2020¹ en Kamerbrief april 2022²).

De belangrijke voorwaarden voor de verduurzaming van de industrie zijn de tijdige beschikbaarheid van stimulerend instrumentarium, voldoende energie-infrastructuur en het verlenen en versnellen van vergunningen in het kader van de klimaattransitie. Dit speelt zowel generiek als bij de maatwerk aanpak die naar aanleiding van het coalitieakkoord wordt uitgewerkt. Hier spelen zowel Rijk als medeoverheden een cruciale rol in.

Daarnaast spelen de medeoverheden een belangrijke rol bij de handhaving van de energiebesparingsplicht voor de industrie.

---

¹ Kamerstuk II, 29 696, nr. 15.

² Kamerstuk II, 29 826, nr. 135.

Energieinfrastructuur industrie

Voor de industrie geven de CES'en (Cluster energie strategieën) inzicht in de energie- en grondstoffenvraag- en aanbodontwikkeling per cluster en de infrastructuurknelpunten die daardoor ontstaan. Deze knelpunten worden nationaal (nationaal MIEK - Meerjarenprogramma Infrastructuur Energie en Klimaat) en provinciaal geprogrammeerd (provinciaal MIEK), zie de bestuurlijke afspraken onderdeel Energie. Binnen de CES'en wordt gezocht naar koppelkansen met betrekking tot het energiesysteem/energie-infra, zoals de RES, TVW, RAL, woningbouwplannen, waterbeheer etc.

De betrokkenheid en rol van provincies en gemeenten bij de totstandkoming en de uitvoering van de CES wordt in samenspraak met de industrieclusters geëxpliciteerd. Betrokkenheid is noodzakelijk, ook met het oog op de verantwoordelijkheid van de decentrale overheden bij de versnelling van (MIEK-)projecten. Rijk en medeoverheden maken afspraken wat te doen in situaties waarin het niet volgens verwachting loopt.

Rijk en medeoverheden maken daartoe afspraken over rollen en bevoegdheden gericht op het oplossen van knelpunten, het versnellen en het minimaliseren van risico's bij MIEK-projecten. Waar nodig worden afspraken gemaakt op gebiedsniveau. Dit geldt voor alle 6 industrieclusters. Voor de MIEK-projecten waar verschil bestaat tussen gewenste realisatiedatum in het MIEK en de in bedrijf name datum (IBN) is afgesproken door de Stuurgroep PIDI om dit verschil tenminste te halveren. Dit betreft nu met name elektriciteitsprojecten. Hiervoor wordt gekeken naar maatwerk door per project versnellingsopties uit te werken. Provincies en gemeenten dragen actief bij aan het uitwerken en uitvoeren van de versnellingsopties.

Provincie en gemeenten dragen zorg dat de voor Cluster6-geïdentificeerde knelpunten integraal worden meegenomen in de provinciale programmeringsaanpak (regionaal MIEK). Provincie en gemeenten ondersteunen de Cluster6-organisatie bij het vergroten van inzicht in de energie-infrastructuurbehoeften van Cluster6-bedrijven en het vergroten van de dekkingsgraad in de CES Cluster6 2.0. Rijk en medeoverheden maken nadere afspraken over de hoogte van de benodigde aanvullende uitvoeringsmiddelen en waar deze vandaan komen.

Vergunningverleningsproces CO2-maatregelen en energietransitieprojecten

Voor ruimtelijke besluiten en vergunningverlening voor CO2-maatregelen en/of energietransitieprojecten maken Rijk en medeoverheden afspraken over de optimale inzet van het instrumentarium van de Omgevingswet (projectbesluit, programma's) en tevens om in nauwe afstemming met vergunningsaanvragers te komen tot duidelijke processen, tijdspaden en deadlines (voor zover niet wettelijk vastgelegd) voor het vergunningverleningsproces.

Daarnaast zoeken Rijk en medeoverheden naar mogelijkheden om de snelheid van het vergunningverleningsproces te vergroten.

De industrie is zelf verantwoordelijk voor het goed, juist en tijdig aanleveren van benodigde gegevens voor de behandeling van vergunningaanvragen. Door duidelijkheid te geven over de procedures kunnen de medeoverheden hier effectief op aansturen.

Rijk en medeoverheden maken procesafspraken om de voortgang van het vergunningverleningsproces inzichtelijk te maken, inclusief een aanpak om te komen tot het opstellen van uniforme dataverzameling over vergunningverlening door omgevingsdiensten.

Rijk en medeoverheden zullen versnellingsopties voor vergunningverlening onderzoeken.

Maatwerk

Een belangrijk onderdeel van het coalitieakkoord is de maatwerkaanpak voor de grootste 10-20 uitstoters in de industrie. Het kan zijn dat hiervoor maatwerk op het gebied van energie-infrastructuur, vergunningverlening en wet- en regelgeving nodig is. In het kader van de wederkerigheid spannen bedrijven zich in om emissies en overlast tegelijk te verminderen. Hierbij wordt ook rekening gehouden met keteneffecten en de clusters waarin de bedrijven zich bevinden opdat het gehele cluster kan profiteren. Het Rijk en de medeoverheden zoeken hierbij actieve samenwerking op en maken indien nodig procesafspraken over de invulling van dit proces, zodat maatwerk zo efficiënt mogelijk uitgevoerd kan worden.

Integrale aanpak

Rijk en medeoverheden maken waar mogelijk ook afspraken over ruimtebeslag van (nieuwe) duurzame activiteiten, het waarborgen van een gezonde leefomgeving, meekoppelkansen industrie bij concurrentie met andere ruimtelijke ontwikkelingen (woningbouw, natuur) ruimte voor industrie

en de daarbij optredende omgevingseffecten, zoals geur, licht, geluid, ruimte voor infrastructuur (stations, kabel- en leidingentracés en voor flexibilisering en stabilisering van het energiesysteem voor opslag en productie) en over clusterintegratie (o.a. co-siting, uitwisseling van stromen).

Rijk en medeoverheden maken procesafspraken over het zo goed mogelijk omgaan met de effecten van de stikstof problematiek op de verduurzaming van de industrie. Inzet van Rijk en medeoverheden is dat de energietransitie en het oplossen van de stikstofproblematiek elkaar versterken.

Rijk en medeoverheden communiceren goed en duidelijk over de verduurzaming voor de industrie, om zo het draagvlak voor de verduurzaming van de industrie te versterken, zoals gedaan is bij het programma Maatschappelijk Verantwoord Innoveren-Energie (MVI-E) van de Topsector Energie.

De medeoverheden houden bij hun programmering van energiebehoeften rekening met de visie van het Rijk op de verduurzaming van de industrie, inclusief de circulaire transitie. Dit wordt meegenomen bij beslissingen van de medeoverheden.

De medeoverheden houden - waar mogelijk - rekening met de relatie tussen de energie transitie en de doelen voor de circulaire economie, zowel op het gebied van BKG reductie als op het gebied van leveringszekerheid van (kritieke) grondstoffen voor de energie transitie.

Het transitieproces van een gebied of bedrijf vraagt in bijzondere situaties tijdelijk om extra milieuruimte. Partijen onderzoeken wat nodig is, wat mogelijk is en wat de consequenties kunnen zijn.

Energiebesparingsplicht

Het aantal maatregelen en de doelgroep onder de energiebesparingsplicht, en de daaraan gekoppelde informatie- en onderzoeksplicht, wordt uitgebreid per 2023. De medeoverheden hebben als bevoegd gezag een cruciale rol bij het bevorderen van de naleving van deze verplichtingen door bedrijven. De medeoverheden zetten zich daarom in om het toezicht en handhaving hierop te versterken. Naast de bestaande middelen van de medeoverheden, stelt ook het Rijk hier additionele middelen voor beschikbaar. Het opdrachtgeverschap van medeoverheden ten opzichte van de omgevingsdiensten blijft hierbij gewaarborgd.

